

konvention med terrorlisterne, som f.eks. den norske regering har valgt at sige at de ikke læn- gere ønsker at følge, fordi de så ikke kan arbejde for fred i verden.

Vi synes, man i Danmark burde indtage det samme synspunkt. Danmark har oven i købet også i Sikkerhedsrådet arbejdet for at sige, at der burde være retssikkerhed, så folk, der kom på terrorlisterne, havde mulighed for at få det prøvet ved en domstol. Så her er vi altså åbenbart mere enige med udenrigsministeren end med justitsministeren.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at denne regering fastholder præcis den samme linje, som den tidligere regering fastholdt. Den er, at, hvis vi skal skabe et bedre samfund i verden, hvis vi skal skabe bedre rammelovgivning og bedre konventioner til beskyttelse af borgerne, så er det vigtigt, at man bliver enige om principper på verdensplan og på europæisk plan.

Det gør vi ved at sige ja til konventioner, det gør vi ved at sige ja til lovgivning i EU-regi, men hvordan man præcis lovteknisk gennemfører det i de enkelte parlamenter, overlades til nationalstaterne selv. Jeg vil sige til fru Line Barfod og Enhedslisten, at hvis Enhedslistens krav er, at kun ting, der kan gennemføres på en ens måde i lovgivningen i hele verden, som var der tale om siamesiske tvillinger, kan gennemføres, så er der jo ingen bestemmelser, der kan gennemføres, for vi har meget, meget, forskellig lovgivning.

Derfor vil jeg sige til fru Line Barfod, at det synspunkt, der her bliver givet udtryk for, om, at man kun kan gennemføre antiterrorlovgivning, hvis den er fuldstændig identisk i alle lande, jo er et håbløst synspunkt at have, for så er der i hvert fald ingen mulighed hverken for at bidrage til bekæmpelse af terrorisme eller for at skabe fred i verden. Man må overlade til nationalstaterne selv at indføre de ting, vi i internationalt regi bliver enige om.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det, der har provokeret mig til at tage ordet over for ministeren, er, at jeg synes, at ministeren skruer sig lige lovlig højt op i sin kritik af dem, der er uenige med hende. Nu er det jo altså fair nok at være uenige med hinanden i dette Folketing, og når vi har bedt om dokumentation for nødvendigheden af disse lovændringer, så er

det selvfølgelig, fordi vi var med til at vedtage den gamle lov, som nu er 4 år gammel, og som er vedtaget i foråret 2002.

Kl. 11.35

Vi har efterfølgende kunnet se, at der var kritik af dele af den lov; der var kritik af straffebestemmelserne, de var for uklare, definitionerne var ikke præcise nok. Der er en række elementer i den lovgivning fra 2002, som har været udsat for kritik. Loven har ikke været anvendt i et omfang, der kan nævnes med nogen som helst betydning overhovedet, og der har været kritik af, at nogle af bestemmelserne var uklare og ikke tydeligt nok beskrev, hvad gerningsindholdet egentlig var, hvis man kom på kant med loven på en eller anden måde.

Vi synes, det havde været smukt, hvis ministeren havde sagt: O.k., vi tager den gamle lov og kigger på den og fortæller, hvad vi kan gøre, så den bliver bedre, så den bliver mere præcis, så vi er sikre på, hvad det er, vi har med at gøre, og så domstolene ved, hvad de skal dømme for. Det ønskede ministeren ikke, og derfor er jeg utilfreds.

Vi har jo rost ministeren for godt og grundigt og seriøst arbejde i forbindelse med den nys overståede politi- og retskredsreform. Hvorfor i alverden kan ministeren så ikke yde det her?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Elisabeth Arnold, at det er fuldstændig legitimt at være uenige, man kan næsten sige, at det ville være kedeligt at være i Folketinget, hvis vi var enige om det hele, for der skal være plads til diskussion.

Jeg vil også sige til fru Elisabeth Arnold, at der jo er blevet gjort et grundigt stykke arbejde, forud for at denne lovgivning skulle fremsættes og vedtages. Det er dokumenteret, at politiet på nogle områder, som reglerne er i dag, ikke kan fortsætte med at følge med den udvikling, der foregår inden for kriminalitetsområdet, herunder ikke mindst på terrorområdet. Jeg og regeringen har fundet, at det er helt afgørende, at vi har det bedste samfundsmæssige værn mod terror uden at gå på kompromis med retssikkerheden, og den balance synes jeg vi har fundet i lovforslaget.

Der er det så, at jeg må sige til fru Elisabeth Arnold, der spørger til gammel lovgivning: Jamen sagen er jo den, at meget af det, som fru Elisabeth Arnold nu står og advokerer for skulle ændres, jo er ting, vi er bundet af i FN- og EU-re-